

զափարի զուգակցով մի նսերէն, ծուխ բատին սու-
նեցած տուն նշանակով մեհան գ աղափարը պէտք
չունէինք մենք պարսիկներէն փոխ առնելու, ար.
դեն իւրաքանչիւր ծխանի ծուխը չէ՞ որ նշան էր
տան մը եւ այս կերպով չէ՞ն կատարուիր նախ-
նաբար տնտհամարները, սա ծանօթ է մեզ մեր
պատմութենէն: Սցնակու նաևս ուրիշ բառերու
առումներ կրնան նցնանալ. արդ մասգիր ըլլա-
լու է այս պարտգային՝ զանգանելու համար
առարք բնիկէն:

Դեմքերա փոփոխութիւնը պատճեն թեած
լնթացքին մէջ պատահական չէ թէ հայերենի
եւ թէ պարսկերենի մէջ, պարսկերեն ճ կէ,
հայ. թէլ յուն, ծւ Հաւասար են շակերտի, եւ
Տեսեւարար շակերտաւած խօսքին գեմքը կը
փոփոխի. Օրէ. պարսկերենի Ֆիրատսիւթեն.

چنین گفت که آکنون جز این نیست رای

Այսպէս ըստւ. «Այժմ ասկէ զատ ու-
րիշ խորհուրդ չկայ»:

Հայերէնի համար նոյն խէկ դր. Թիգրեա-
քեանի բերած օրինակը “Զի Զրուան խէ մարդ
լեալ է, ոյր մի քաջ առ Տիտանօքն, եւ որպէս
սովոր են Եցներ եւ Արկեր եւ ամենայն ազգը հե-
թանասաց՝ զքաջն առ դիւցազրւն ունել, Հայե-
ցեալ ընդ նոյն քէակարկատին Պարսից՝ թէ
որովհետեւ մարդիկ աշխարհին զնու առ Աւ-
տուածն ունին, ես զերկինց եւ զերկիր եւ զամ-
այն արարածոց արարչութիւնն ի նմանէ կար-
ծեցոցից: Հոյ թէի փոխան զննեք կէտ եւ շա-
կերա եւ կամ համազօր ասէ բառը. իմաստը
եւ դէմիք փոփոխութեան պարագան ինքնին կը
պարզուին:

Իսկ թէ գրեսու զիւտէն առաջ հայ լե.
զուն ինչ վիճակ ունէր կամ թէ իրբեւ գրչի լե.
զուն ինչ կը գործածէր, սա իմ կարծիքով չի
կրնար պարզել պարսկերէնի ուսումնասիրու-
թիւնը: Պարսկերէնի ուսումնասիրութիւնը կա-
րող է միայն մատնանիշ ընել պարսկիքէնի ազ-
դեցութեան չափը՝ հիմուն ելով գրաւոր հայե-
րէնի վրա: Եւ այս նպատակաւ իսկ գնահատ
տելիք է դր: Թիրեաբեանի ներկայ աշխատու-
թիւնը, եւ բաղձակի է որ յարգելիք թարգմա-
նիչը սար մեզ նաեւ աղյուսիք երկեր, որոնք
մեծապէս սկսակար կընան ըլլալ բանասիրու-
թիւն համար:

Uhlmann 1801

Ա. ՏԵՏԻԿԱՆ
Փիփս, Օւստանու:

ԴՐ. Գ. ՓԱՇԵԱՑՆԱՆ-ԽԱՆ. — Ըստարքի Դպրոցական
առաջապահութիւն պատվիրազրդ. Ուսուցչնոր, ա-
շակերտների և ծովագրի համբ: Աղեքանդրի, Տպ-
համակեթթա (Դպրոցական) 1908. Էջ 680. Գին-
6 ըուլիս — 16 Ֆրանկ:

三

1907 ԵԱԾՆ-ԳՈՅԱԿԱՐԱ ՑՈՒՅՈՒՅԹ

Ներկ տարիկ ի վեր նշան-Պապիկեան
գատունը կը հրատարակէ Գրական տարիցոյն-
ներ օրոկը ընդհանրապէս իրենց խնամաւած եւ
ճաշակաւոր տպագրութեամբ, եւ նիկթեռու
ընտրութեամբ մնաւանդ՝ հանրութեան գնառ
հասման կ'արդանան:

Մեր արդի ամենալաւ գրագետները կ'աշը
խառակցին այս ուղղման հետ իրենց յուսանկարու

Ները, Նյուքան խամբով պատրաստուած, ալ
աւելի գնահատելի կ'ընեն այս գրական
ժնջիկը:

Առջնիներուն չափ ճաշակով եւ լաւ պատրաստուած է նաև այս — 1907 — տարւան տարեցյալը։ Գրուածքներ ունին թօլյաբան, Մուշեղ Վարդապետ, Մրմբեան, Նուպարեան, Արփիար, Տեմիրհիպաշեան, Զագել Խայեան, Թէկատինցի, Գաղանձեան, Զիթթէ-Մարտի, Փառնաեան, Յօմին, Յարութիւնեան եւ Գեղամ։ Ասկէ զատ բաւական յաջող լուսանկարներ՝ թօլյաբանի, Մուշեղ Վարդ.ի, Նուպարեանի, Զ. Խայեանի, Թէկատինցիի, Գաղանձեանի, Զիթթէ-Մարտի, Յօմինի, Գեղամ։

8ωρεցის ასტყარ დროთბ համարա մէկ
օրացულ շատ պղმէ է եւ անբաւական տարբ-
ութի մը համար. թէ պէտ եւ ըստ գրական:

Ապամին գրուածքը թօսայշեանին է: Ասի-
կայ յօդաւածներու առաւել կամ նուազ յա-
ջոցած ֆջարը մըն է, ուր հեղինակը կը խօսի
միշտ իր տրցն պարզ եւ զաւշատըան ոճով/
երգիծաբաններու մասին, արար ի խօսասակրու-
թեան վրայ, թոշաններու սիրոյն վրայ, յետոյ
կո քան մերթ սրամփա զուարձալիքներ, եւայլն
վերջաւորութիւնը կը կազմէ վեպ մը դալ տարի
շարունակելի...:

Ինչ ինչ տեղեր թօլցյան հշմարիտ տա-
զանդ մը ցցց կու տայ, պյո գրաւածքին մէջ
բայց ունի նաև սգեղ կատակներ, որոնք սրա-
մա չեն ամենեւ ինչ գրաւածքին ուրիշ մէկ պա-
կառաթիւնն է իւր երկայնաթիւնը, քանի որ
սարեցցին գրեթե կետը կը բանէ, թօլցյան
կը զեղծանի շատ անդամ եւ երգիծինարան
մը լլլլլէ կը դադրի, իրեն համար գնաւու-
որոշ սահման մը լեցընելու պարտաւորութիւննէ
ստիպուած։ Այս է աշխատառը որ կը սկս
շաղակրատել եւ անոնք ու անձաշտէ եղանակ ո-
րիցու բանեցընել։

Յեւայ կու գայ Մուշեղ Եպիսկոպոս
“Պատկերներ, վերնագրով մէկ գրաւածքը։ Հե-
զնակը տաք դրազմ մը կը ներկայացընէ եկլեզ-
յաց պատկերները, իրենց ազդեցութիւնը հա-
գացն վրայ եւ ի մէջ այլոց կը գրէ շատ եր-
ամբ՝ ուժաբ է առ անդրի (Ճա՞ռ-Ճելձ) Վասդի-
խորհրդաւոթիւնը միայն Խօսի նկարներու ըս-
տապատճեններէն հրեշտակային մանջ քարոզի և
պէս, Խռանց արուեստն արուեստականու-
թեանը, առանց անոր պերճանքին առ քմայրո-
նքենք անգութեան։ Խնչուս առ խորէն խիչ կ-
տենակի Արուեստ եպիսկոպոս ոյս յօդուած

Ազ կը գործածէ ծանրաբեռնեալ եւ կնքոսա
ռմ մը՝ որ անհասկնալի կը մնայ ստէպ, չանրու-
թեան:

Մարեանի “Տարօրինակ խոկոմերը զամ ըստ հեղինակին սրբագրութեան” “Մատսիսի մէջ (թ. 3) “Տարեկան խոկոմերը զը պատերացընն հեղինակին նորհրդապաշտ և բնապաշտ հոգին:

Նոպարեանի Դկմիրի Հայոց զարգացումը
ասկէ կէս գար առաջ, Հմտալից ուսումնակի-
րաթիւն մըն և Դկմիրի գրական զարգացման
փայ, ասկէ գրեթե կէս դար առաջ է Հեղինակն
իրաւամբ կը տիրի Դկմիրի այս օրանք գրական
վիճակին փայ, որ չէ եղած արժանաւոր յա-
զրդն այն ժամանական՝ զոր կը կոչ գրական
ունեցար:

Ավիտիարին “Սկիզբ շուրջ գրա ածքը սրա-
միտ է եւ յաջող իւր տեսակին մէջ:

‘Կուտապ յաշող չեն Տէմիրհիպաշեանի երակու քերթաւածներս “Դովլադամբանս ի Պուռագոր, “Սառուելը, Դժբախտաբար այս վերջներ շատ առուելքամած մնացած է: Այս յաջրգեց Տիկին Զապէլ Խայեանի մէկ նորավլէպը “Գուշակը: Յօգաւածագիրը շատ լւա կը պատփերացնէ այն շար ազգեցւթիւնը զօր սրտին վրայ կը ներգործեն բախտագուշակին Խօսքերը” Սակայն յիգուն անթերի չէ միշտ:

թղիսանցիկի "Բայ ինձի՞ ի՞նչ կայ հնո՞ր
թրթռուն ես յոշզիչ դրսաւքը մնի է, ուր հետ
զինակը կը խօսի մեռած մօքը հետ, վերջին կառու
րին մէջ մեռաւանդ շատ սրբաշարժ կերպով կը
նկարագրէ իւր մօքը մեռնիլը եւն: Պարզու-
թեանը մէջ կատարելապէս յաջող դրսաւքը մը:

բարեւուն մը գողանձեւնէ, որ գեհաստելի է ոչ մայն գրաւածքին, հմտութեամբն այլ նաև ընտրութեամբը. ասպէս կըսէ հեղինակն այս մասին. «Սյսնիւթն ընտրեցինք տարեցցյի մը համար որ ամէն բանէ առաջ ժողովուրդին օգտակար եւ գործնական թելագրութիւններ պարունակեցն է»: Այս ուղղութիւնը չի աենալուր պարագանական առաջատար մասերուն մէջ:

Ձիվմէ Սարաֆի “ինչպէս կը խարեն,
նորավէպը, զոր հոգեքանակն կրնակը կուել
քանի որ գիւտոք գերը կը խաղայ ինքնաթե-
լադրութիւնը, գումարից կերպով գրաւծ է
նա մասաւանդ նկարագրական ոճը, ուր գրաւծ-
քին ճշգրտութիւնը ասհմանը կ'անցին ռաւեպ
բայց այս ըլլաց գուցէ հեղինակին մեկ արժա-
նիքը։ Ասկէ վերջ կոս զ այ Փանոսեանի մեկ քեր-

թուածը “Պարկեցա Սուրբը,, զռարձալի պատ-
մութիւն մը պարզ այլ աղուոք:

Տօմին՝ “Վախու պատմութիւն,, Խորհը-
գաւոր պատմութիւն մը, որ ընթերցողին երբեմ
սարսուուր կը պատճեռէ”:

Յետոյ կու գրա Արա. Յարութիւնեանի մէկ զրուածքը «Մեր ժամանակակիցները» (Գրաս-խօսական փորձեր), ուր կ'ուրութեած թիվին Զապէլ Աստառու եւ Նղիս Յեմբայիպաշեան։ Արա. Յարութիւնեան ուրութեած հեղինակին մէն մի բնութեան կամ յատկութեան վրայ խօս-սերպ, քովը, փակագիծի մէջ կը դնե դազիկե-րէն անունը, անոր ձեռագրին։

Սահման այս գաղղիներէն գրածներուն մէջ
կայ վետա մը զորիւք վիճակներուն մէջ չըսրորդ-
գրած (Մասիս, թիւ 9) արդեւք կամա թե-
սիալմամբ, վիճակ մը զոր պէտք եր տեսնել,
քանի որ շատ մակրէ և չէ la première յամ-
baige est plus haute. Այս սխալները պիտի
չլիւէնիք եթէ, անոնք գրուածքին մէկ կարեւոր
մասը չկազմէն, թէպէտ եւ ըլլան օտար լե-
զուաւ:

Ցարեց նոր կը փակէ գանգամի մէկ նորա-
վէպը, “Մէկու ճար շամփէրը, գաւառական լե-
զուաւ, որ գծրախտաբար շատերու անհանդալի
նայու դաստապարաւած է, իւր օքին իրթին
եւ անծանօթ հանգամանքներովիւ։ Այսպիսի
գրուածներու հետ մտասին լուս կ'ընեին հրա-
տարակինները, եթէ կը են բարգրացի մը։» Ի
գործածութիւն չհասկցողներուն։

Յառաջ բերուածներէն կը տեսնուի թէ
մինչ դրուածներէն մէկ քանին "Օրացոյն",
պատմութեանց շարքին առաջ կը դասավին, միւս
ները ուսանելի եւ շահէկան ընթերցուածներ
են, որ թէպէտ մատենագրական արժեք զորիկ
են, բայց մեծաւ մասսամբ ընթերցանութեան
իրա տոօղ մոռնուր՝ պէտք է յանձնաբարել:

U. VB380W

七

ԳՈՒՆ ԳԻՏԻ ԷԼԼՈՅ ԲԵՐՈՅԱԳԵՑ. ՏԵՇ-
ԱՅԿԵՑ, ՕՐԵԽՈՎԿԵՑ
առաջ ԴԱՀԻԹ ԽԱԶԿՈՎԱ

Այս դասագիրքը՝ խնդիր հեղինակը կը
գրե, իւր յառաջաբանին մէջ ու Աւումն. Խորհ
Հուրդին Ֆրագրին արամագդրսթեանց համար
ձայն պատրաստուած է, ուղղովին նոր և իւր
տեսակին մէջ թէ Կի թին տեսահետո եւ թէ

զրութեան եւ ուսին: Այս օրեան օրս վերցիշեալ գիտաթիւնները մեր գործոցներուն մէջ աւանդուելով, այս նիւթերուն վրայ գլուխ մը պետքը զգալիք կ'ըլլար: Ահա այս ճերին կ որ հեղինակը կը ջանայ լուռ, եւ կնանակը ըսել ճեւ իւր գործն մէջ աստղուած է:

Այս երկասիրո թիւնը քաշնուած է երկու
գաւղնվանցքի. բարձրագոյն, եւ միջնէ Ենիք
հոս երկրորդը կը քննենք: Գլուխ կը բաղկանայ
երկու մասերէ: Ա մաս: Բարյացի իտութիւն, Յնչւ
աեսագիտութիւն, Օրենսդրաւթիւն, բ մաս:
Դրան պիտի ըլլաս տանտիկին, առանին տանեա
սագիտութիւն, եւ ընչհանրապես տան վերա
սեսեա, սենեկիսներ, ոտինուա համար:

Ըստ հանունքի՝ այս գասագիրը լու եւ
ինձականով պատրաստած է և կեղուն պարզ,
կոչի եւ աշակերտաց դիրահասուկնայի, (թեա
պես կամ առ անեսակ բացարութիւններ ալ
ուղարակ հայրդ ու մայրդ որ բարի ըլլայ քեզի,),
ու յօրինուածութիւնը ընտիրի: Դա առ կարծ
դասեր, որուր յետոյ բացարութ են առած-
ները, մանրավեպերով, գրինակներով եւ այլն:
Ասացին մասը կը բացիկանայ ինձ զլուխ,
որոնց եօթը բարցագիտութեան յատկացւած
են, իսկ միւս երգութը՝ անտեսագիտութեան են
գրեստիտութեան եւ կը պարունակն այս գի-
տութեանց մէջ ասրբակն այլ կենսական գի-
տելիքներ միջն դասընթացքի աշակերտաց
համար: Բարցագիտութեան աւելի կարեւորու-
թիւն արևելուն պատճեռը գացի սա ըլլայ թէ
ու անց լու բարցագիտութեան ընդու լաւ աշն-
ուածուածութիւն եւ ունենական թեան:

Այս գիրքն իւր ամենոփ աեղեկութիւններ ըստ, ինչպէս նաև գասաւանդութեանց ըստիր եւ աշակերտաց համեմի տավով մեր գլորոցներուն ծառայութիւն պիտի մասույանէ, եւ հեղինակը գնահատելի աշխատասիրաթիւն մըն ե որ կը ներկայացնէ Հանրութեան:

Զեմ ուզեր սակայն լրել բազդատութիւն
մը՝ զոր տոխթն ունեցայ ընելու հրուն պիտի
ըստաւի ընթերցումէն եղորք